

Mia Rahr Jacobsens prædiken ved Pride-gudstjenesten

Taler

Mia Rahr Jacobsen
Sognepræst

Dato

16. august 2026

Sted

Sankt Jakobs Kirke, København Ø.

Omstændigheder

Prædiken er skrevet af sognepræst Stephan Wung-Sung de Fønss til pridegudstjenesten i Sankt Jakobs Kirke i forbindelse med Copenhagen Pride 2026, men fremført af sognepræst Mia Rahr Jacobsen.

Prædikentekster

Esajas' Bog kapitel 43, vers 1c-4a
Lukasevangeliet kapitel 8, vers 43-48

1 I år har Copenhagen Pride perlebryllup.

30 år.

5 30 år siden den første Copenhagen Pride-parade – ihverfald som vi kender den i dag – bevægede sig gennem Frederiksbergs gader til Rådhuspladsen i København.

Og et perlebryllup er egentlig et mærkeligt smukt billede på pride.

10

For en perle bliver ikke til, fordi alting er glat og enkelt.

En perle begynder med noget, der skurrer.

15 Noget, der trænger sig på.

Noget, som gør ondt.

20 Og langsomt lægges lag efter lag omkring det, der skurrer, indtil noget nyt opstår.

Noget smukt.

25 Måske er der noget af prides historie i den perle.

For pride er også vokset frem omkring noget, som gjorde ondt.

Omkring skammen.

30

Omkring tavsheden.

Omkring mennesker, der fik at vide, at deres kærlighed var forkert.

35 Mennesker, som skjulte sig.

Mennesker, der mistede familie og venner.

Mennesker, som blev hånet, slået, fængslet og slået ihjel.

40

Mennesker, der blev mødt af en kirke, som alt for ofte talte mere om dom end om nåde.

Og lag efter lag blev lagt omkring alt det.

45

Mod.

Vrede.

50 Humor.

Venskab.

Fællesskab.

55

Organisering.

Kærlighed.

60 Og den stædige beslutning om at gå ud på gaden og sige:

Vi er her.

65 Vi findes.

Vi elsker.

Og vi vil ikke længere gemme os.

70

Derfor hedder årets slogan meget passende:

Indtil opgaven er fuldført.

75 For 30 år er værd at fejre.

Men opgaven er ikke fuldført.

80 Det blev vi på brutal vis mindet om for ganske nylig, da pridefællesskabet i Berlin blev ramt.

Og vi ved det fra verden omkring os.

Prides forbydes.

85

Mennesker fængsles for den, de elsker.

Transpersoners rettigheder bliver trukket tilbage.

90 Queerbørn lærer stadig alt for tidligt at holde øje med sig selv.

At veje deres ord.

At aflæse et rum, før de tør være i det.

95

At spørge sig selv:

Kan jeg fortælle, hvem jeg er her?

100 Kan jeg holde min kærestes hånd?

Kan jeg sige mit navn?

105 Er jeg sikker?

Og så står der pludselig i dagens første læsning:

Frygt ikke.

110

Jeg kalder dig ved navn.

Du er min.

115 Du er dyrebar i mine øjne.

Det er næsten overvældende enkle ord.

For Gud siger ikke:

120

Jeg kalder dig ved navn, når du har fundet ud af det hele.

Når du har forklaret dig ordentligt.

125 Når du har gjort dig forståelig.

Når du er blevet den udgave af dig selv, som andre lettere kan rumme.

Gud siger:

130

Jeg kalder dig ved navn.

Nu.

135 Som den, du er.

Og måske er det noget af det mest grundlæggende, et menneske kan længes efter.

Ikke bare at blive tolereret.

140

Ikke bare at få lov til at være til.

Men at blive set.

145

At blive kendt.

Og stadig være elsket.

150 Det er også det, der sker i evangeliet.

Midt i menneskemængden går en kvinde.

I tolv år har hun blødt.

155

Tolv år.

Hun har brugt sine penge.

160 Hun har opsøgt læger.

Hun har forsøgt alt.

165 Og nu bevæger hun sig gennem flokken og rører ganske forsigtigt ved kanten af Jesu kappe.

Hun vil tilsyneladende helst ikke ses.

Bare røre.

170

Bare få hjælp.

Bare forsvinde igen.

175 Men Jesus standser.

"Hvem var det, som rørte ved mig?"

Disciplene synes nærmest, spørgsmålet er absurd.

Alle rører jo ved dig!

Folk maser!

185

Skubber!

Trænges!

190 Men Jesus ved, at denne berøring var anderledes.

Og kvinden opdager, at hun er blevet set.

Så træder hun frem.

195

Skælvende.

Og fortæller sandheden.

200 Hele sandheden.

Foran alle de andre.

Og her skal vi være varsomme.

205

For hendes sygdom er ikke et billede på queerhed.

Der er intet ved vores kærlighed, vores køn eller vores identitet, som Jesus skal helbrede os fra.

210

Men måske kan mange af os genkende noget andet i hende.

Frygten for at blive opdaget.

215 Fornemmelsen af at være anderledes i et rum.

Årene, hvor man prøver at få sig selv til at passe ind.

220 Den omhyggelige kontrol med, hvad man fortæller – og hvem man fortæller det til.

Ønsket om bare at kunne række ud efter kærligheden uden først at skulle forklare sin eksistens.

225

Og så sker noget bemærkelsesværdigt.

Jesus kalder hende:

230 *Datter.*

Ikke uren.

Ikke besværlig.

235

Ikke hende med blødningerne.

Ikke hende, alle har talt om.

240 *Datter.*

Han giver hende et navn i fællesskabet.

Han giver hende en relation.

245

Han giver hende hendes værdighed tilbage.

Det er derfor, jeg tror, denne fortælling hører hjemme midt i en pridegudstjeneste.

250

For pride handler selvfølgelig om rettigheder.

Om lovgivning.

255 Om politik.

Om sikkerhed.

260 Og kampen fortsætter **indtil opgaven er fuldført.**

Men pride handler også om noget, som ligger endnu dybere.

Om retten til ikke at tilbringe sit liv med at gemme sig.

265

Om at kunne træde frem uden at skælve.

Om at opdage, at sandheden om os ikke gør os mindre elskelige.

270

Men mere virkelige.

Lidt senere i dag skal vi høre om *True Colors*.¹

Om de sande farver.

275

Og de er smukke.

Men sandhed er ikke altid glitrende.

280

Eller glimrende.

Sandhed kan også være sårbar.

Sandheden kan være den unge, der endnu ikke har sagt det højt.

285

Den ældre mand, der først sent i livet tør fortælle, hvem han elsker.

Den ældre kvinde, som har båret på den samme sandhed lige så længe.

290

Transpersonen, der er blevet træt af at forklare sit navn.

Den troende, som elsker Gud, men har været usikker på, om kirken nogensinde ville elske vedkommende tilbage.

295

Sandheden kan være smuk.

Og sandheden kan gøre ondt.

300 Nogle gange på samme tid.

I går var Frederiksberg og København fulde af musik, flag, dans, kroppe, farver og glitter.

305 Og tak Gud for glitter og glimmer.

Tak Gud for festen.

310 Tak Gud for mennesker, som tør fylde gaderne med farver i en verden, der så ofte foretrækker gråt.

Men i dag er dagen efter.

315 Musikken er blevet lidt fjernere.

Paraden er forbi.

Glitteret og glimmeret begynder langsomt at falde af.

320 Og måske er spørgsmålet derfor ikke længere:

Hvordan ser verden mig?

325 Men:

Hvem er jeg for Gud, når glitteret og glimmeret falder af?

Esajas svarer:

330 *Dyrebar.*

Kvinden i evangeliet svarer måske:

335 *Set.*

Og Jesus svarer:

Datter.

340

Guds barn.

Og måske er det dér, skønheden bliver sand.

345 Ikke fordi alt ved vores liv er let.

Ikke fordi alle sår forsvinder.

Ikke fordi kampen pludselig er ovre.

350

Men fordi der findes et blik, vi ikke behøver skjule os for.

Et blik, som kender vores sande farver.

355 Et blik, der ser både perlen og det sandkorn, den voksede omkring.

Et blik, som ser glæden og såret.

Modet og frygten.

360

Kærligheden og længslen.

Og siger:

365 *Frygt ikke.*

Jeg kalder dig ved navn.

Du er min.

370

Du er dyrebar i mine øjne.

Så lad os gå herfra og blive ved med at insistere på en verden og en kirke, hvor ingen behøver at skælve, når de træder frem som sig selv.

Hvor ingen skal gøre sig mindre for at få plads.

Hvor ingen skal vælge mellem Gud og den, de elsker.

380

Hvor ingen skal være bange for sit navn, sin krop, sin kærlighed eller sine sande farver.

For vi er kommet langt.

385

Og i dag må vi gerne fejre det.

Vi må synge.

390

Vi må danse.

Vi må tænde alle regnbuens farver.

Vi må drikke bobler.

395

Vi må spise regnbueis.

Vi må være smukke og dejlige.

400

Men vi går også herfra med hinanden i hænderne.

Med dem, som gik før os.

Med dem, der endnu ikke tør træde frem.

405

Med dem, som stadig kæmper.

Med dem, der stadig skælver.

410

Med dem, som endnu venter på at høre:

Du er set.

415 *Du er kaldt ved navn.*

Du er dyrebar.

Du er elsket.

420

Og sådan bliver vi ved.

Indtil opgaven er fuldført.

425

AMEN

1. Sang af Cyndi Lauper, 1986 | album: True Colors

430

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

435

Tags

11. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Copenhagen Pride, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mia-rahr-jacobsens-praediken-ved-pride-gudstjenesten-2026>

440

445

450